

Filosofisk Plattform

Björn Holmberg

Inledning

Följande grundläggande antaganden är ett koncentrat av hur Dialogforum i Göteborg uppfattar de *systemteoretiska* och *systemiska* idéer som finns presenterade i olika böcker och föreläsningar om ledarskap, socialt arbete och psykoterapi. Dessa ligger till grund för vårt förhållnings- och synsätt i relation till våra uppdrag. Det är ett filosofiskt ställningstagande avseende hur vi ser på människan och hennes varande i världen. Våra uppfattningar om detta är konstruktioner vi kommer överens om i de sammanhang vi lever i exempelvis familjer, föreningar, organisationer, kulturer, regioner, länder, världsdelar och andra system. De förändras således över tid och sammanhang och bygger på våra grundläggande värderingar.

Att försöka leva upp till innebörden i dessa filosofiska antaganden är en utmaning och kanske inte möjligt att uppnå till fullo. Det är ändå vår intention att försöka *leva* dem och därför krävs en reflektion kring våra handlingar för att förbättra vår medvetenhet om våra känslor, tankar och handlingar.

Dessa grundläggande antaganden om människan och hennes varande i världen är, som tidigare nämnts, inte skrivna i sten vilket innebär att detta inte är ett slutgiltigt dokument. Det är i ständig utveckling.

Filosofisk Plattform

(ett antal påståenden eller grundläggande antaganden)

Människor är komplexa sociala varelse - beroende av varandra för sin överlevnad

Världen kan inte uppfattas på ett objektivt sätt. Vi tolkar världen individuellt beroende av vilka vi är, våra erfarenheter m m. (modell av världen, världsbild m m)

För att skapa ordning ger vi våra tolkningar mening i vår värld. På så sätt samskapar vi sociala konstruktioner som blir "sanningar".

Människan är alltid del av ett större system: familj, nätverk, arbetsgrupp, organisation m m.

Språket har stor betydelse för hur vi förstår och skapar mening tillsammans.

Människan har möjlighet att göra medvetna val hur hon vill vara som människa.

Det ligger i människans natur att njuta av att ge och ta emot på ett medkännande sätt.

Människor utvecklas bäst genom att fokusera på sina möjligheter och resurser.

Detta skulle kunna vara en plattform för det goda ledarskapet, det sociala arbetet eller överhuvudtaget att vara medmänniska och det skulle i så fall betyda:

Att teorier i ledarskap, socialt arbete, m m är en samling värderingar som systematiserats – inte objektiva fakta

Att varje människa kan beskrivas på ett oändligt antal sätt

Att människors identitet är flerfaldig och i ständig förändring i relation till det sammanhang hon befinner sig i

Att människan ständigt behöver reflektera över sina handlingar, tankar och känslor för att kunna göra sig medveten om sina val

Att vi människor behöver vara fokuserade på medmänniskans resurser och möjligheter

Att jag alltid kan betrakta mig själv som del av ett större samverkande system tillsammans med andra medmänniskor. Att påverka och leda ett system utifrån blir därmed omöjligt. Med denna "inifrån" -position som utgångspunkt, kan jag sträva efter att befinna mig i en öppen dialog med de andra. Dessa kan betraktas som viktiga samarbetspartners.

Detta kan beskrivas på ett annat sätt:

Vi lever samtidigt i två världar:

1. den samhälleliga världen
2. den existentiella världen

I den samhälleliga världen är sanningen definierad, socialt samskapad och bestämd genom regler, lagar, kunskap och statistik. I denna värld är hierarki ett inbyggt och odiskutabelt faktum (produktionsdomän).

I den existentiella världen blir sanningen definierad av stundens medvetenhet av individens samspel med sin inre och yttre miljö, d v s av individens känslomässiga och tankemässiga reaktioner i relation till andra människor och övriga omständigheter. (reflektionsdomän)

Detta leder i sin tur till att:

Var och en av oss har sin egen verklighetsuppfattning trots att vi lever i samma miljö. Det kräver också att vi kan se oss själva ur olika synvinklar, patient, vårdarbetare/medarbetare, ledare, politiker, människa. Vi är alltid en del av sammanhanget och kan ställa oss frågan:

Vad är min del i att det blir som det blir?